

VARGA JÓZSEF

A névdivat változása és a névgyűjtés gondjai a muravidéki magyarság körében

Előadásomban két kérdéskörrel kívánok röviden foglalkozni. Egyrészt a Szlovén Szocialista Köztársaságban, a Murántúlon élő magyarok névadásában jelentkező újabb változásokról, a névdivat alakulásáról szólok húszt, főleg magyar faluban végzett személynévgyűjtésem tapasztalataim, valamint Alsólakos /Dolnji Lakos/ személynévanyagának részletesebb vizsgálata alapján. Másrészt azokról a nehézségekről számolok be, amelyek a gyűjtés során egyfelől a kétnyelvűségből, másfelől a személynévek használatának a magyarországitól eltérő gyakorlatából adódtak a gyűjtő és a feldolgozó számára.

1. A névdivat alakulásáról. -- Alsólakosban az 1971-es népszámlálás adatai szerint 94 lakóépületben, 107 háztartásban 362 lakos él. A felnőtt lakosságnak mintegy a fele földműveléssel foglalkozik, a másik fele pedig a lendvai gyárakban dolgozik. Alsólakos tipikus főútmenti település 2 km-re a muravidéki magyar nemzetiség gazdasági-ipari és művelődési központjától, Lendvától /Lendava/. Lakossága főleg magyar. A falu arculata az utóbbi években sokat változott. Szinte máról holnapra tűntek el a pannon tájra nagyon is jellegzetes régi épületek, s helyükbe a mai, korszerű változatos földszintes vagy emeletes családi házak nőttek fel gombamódra. A falu közelében van benzintöltő állomás, határában pedig kelta-római kori maradványokat tártak fel az ásásokkal. Az itt talált kelta kori kőbaltákat a Lendvai Drago Lugarič Általános Iskola múzeumban őrzik. A faluban az utóbbi néhány évben fellendült a műkedvelő tevékenység is az Ady Endre Kultúregyesület keretén belül.

Gyűjtőmunkám a falu lakossága közül csak 320 személynevet ölel fel. Ezek főleg magyarok, vagy olyan más nemzetiségűek, akik már beleilleszkedtek a falu közösségébe, annak mindennapi életébe; ismerik őket, s mindegyiknek megvan a maga szólító- vagy említőneve a faluközösségben az identifikálás ágán is.

A 320 összegyűjtött személynév vizsgálatakor most csak az utónevekkel szándékozom foglalkozni, hiszen éppen az utónévadás, ill. keresztnévhasználat gyakorlása szolgáltatja azt a bizonyító névanyagot, amelynek a segítségével meg tudjuk állapítani, hogy az egyes tájakon, közösségekben, jelen esetben a murántúli magyarság körében milyen névdivat uralkodik, azaz milyen névhasználati változások mentek végbe.

A murántúli magyar falvak névanyagát illetően jóformán még homogén névanyagközegről beszélhetünk /kivéve Lendvát/, amely az utóbbi két évtizedig szinte statikusan kötődik a hagyományos névhasználati szokásokhoz és adottságokhoz; ez azonban ma már erősen kimozdult nyugalmi állapotából a faluból való elköltözés és a faluba való költözés, valamint a közeli város vonzásterülete kihatottak a névadási, névhasználati szokásokra, névdivatra is.

Alsólakos utónévdivatának változását úgy közelítem meg, hogy a teljes személynévanyagot viselőik életkora szerint három nagy csoportra osztom.

1. Az 1945-ig született személyek névanyagának vizsgálata; vagyis mintegy 50 évnyi személynévanyagok a feldolgozása, összehasonlítása az előzőleg már összegyűjtött teljes névanyag, azaz a reájuk vonatkozó adatok alapján /pl. 1. A község neve, 2. Név, 3. Leánykori név, 4. Születési hely és idő, 5. Anyja leánykori neve, 6. Foglalkozása, 7. Lakcím, 8. Becenév, 9. Ragadványnév-gúnynév, 10. A ragadványnév-gúnynév eredete/.

2. Az 1946-1965-ig /húsz év/ született személyek névanyagának vizsgálata, összehasonlítása.

3. Az 1966-tól /14 év/ született személyek névanyagának vizsgálata, összehasonlítása.

Lehet, hogy sokan önkényesnek, nem meghatározónak tartják ezt a felosztást. Igazuk lehet, de eljárásomat talán azzal tudom megindokolni, hogy némileg ismerve a murántúli magyarság névadásváltozását, azokat a társadalmi-politikai, nemzeti-nemzetiségi, pszicholingvisztikai és szociolingvisztikai stb. sajátosságokat, amelyek alapján ha nem is a legtökéletesebben, de megközelítő képet nyerhetünk Murántúl egy kis falujának névdivat-változásáról.

Az 1945-ig született személyek száma 162. Ezek utóneve, illetve keresztnéve /ezentúl csak utónév!/ közül 75 férfinév és 87 női név -- utónév. A 75 férfi 12 féle utónevet visel: 5 közülük csak egyszer fordul elő, 2 háromszor, 1 egyszer, 1 tizenháromszor, 1 tizenöttször és 1 huszonegyszer.

A 87 nő 23 féle utónevet visel: 13 közülük csak egyszer fordul elő, 2 kétszer, 3 háromszor, 1 ötször, 2 kilencszer, 2 tizenegyszer és 1 tizenkilencszer.

Az 1945-ig született személyek utónevének megterheltsége
/Előfordulása/

Férfinév				Női név			
Sor- sz.	Utónév	Meg- terh.	o/o	Sor- sz.	Utónév	Meg- terh.	o/o
1.	István	21	28,00	1.	Mária	19	21,83
2.	József	15	20,00	2.	Ilona	11	12,64
3.	Ferenc	13	17,33	3.	Katalin	11	12,64
4.	János	10	13,33	4.	Anna	9	10,34
5.	Lajos	5	5,43	5.	Rozália	9	10,34
6.	László	3	4,00	6.	Irén	5	5,74
7.	Mihály	3	4,00	7.	Magdolna	3	3,44
8.	György	1	1,33	8.	Margit	3	3,44
9.	Pál	1	1,33	9.	Erzsébet	2	2,29
10.	Sándor	1	1,33	10.	Veronika	2	2,99
11.	Vilmos	1	1,33	11.	Adél	1	1,14
12.	Zoltán	1	1,33	12.	Ágota	1	1,14
				13.	Anasztázia	1	1,14
				14.	Angéla	1	1,14
				15.	Barbara	1	1,14
				16.	Etelka	1	1,14
				17.	Gizella	1	1,14
				18.	Júlia	1	1,14
				19.	Krisztina	1	1,14
				20.	Olga	1	1,14
				21.	Piroska	1	1,14
				22.	Teréz	1	1,14
				23.	Zsuzsanna	1	1,14

Az 1945-ig született alsólakosi személyek névanyagán belül az egyes évtizedekben alig van némi eltérés. A faluközösség, amely elszigetelten, önmagába zárkózva élte saját bensőséges -- talán nem tűnik túlzásnak, ha azt mondom, hogy erősen magyarságtudatú életét, különösen a trianoni békeszerződés után, amikor elszakították az anyanemzettől, és a Szerb-Horvát-Szlovén Királyság idején erős beolvasztási törekvéseknek voltak kitéve -- életét megmaradás ösztönös vagy nagyon is tudatos érzéseivel telítve, s így akarva sem fogadott magába idegen népi és nyelvi elemeket. Ezt bizonyítja, hogy a két világháború közötti időszakban és a második világháború idején a murántúli magyarok és szlovének között sem baráti, sem érzelmi kapcsolat nem fejlődött ki. Egymás emberségét, kultúráját nemcsak hogy nem ismerték, de nem is becsülték; ha szabad ezzel a kifejezéssel élnem: gyűlölték és megvetették egymást. Így a két nép közeledéséről szó sem lehetett. Vegyesházasságok is csak elvétve jöttek létre. A magyar falvak lakossága közül nem települt át senki se a szlovén falvakba, de ez volt a helyzet a szlovénekkel is. Az ilyen, még a politikával is irányított felfogás, szokás eredményezte, hogy a Murántúlon élő két nép, a magyarok és a szlovének egymás nyelvét nem voltak hajlandók megtanulni /különösen faluhelyen/, s még a 2. világháború utáni években sem tudott a murántúli magyar települések /30/ lakossága szlovénül, a szlovén falvak lakossága /a kétnyelvű területeken/ magyarul.

És éppen ez a fajta elszigetelt, kissé nacionalista színvonalú életforma eredményezte, hogy az itt élő magyarság névadási szokásai is szinte megmaradtak változatlanul ebben a mintegy 50 évet felölelő időszakban. A névadáskor /kereszteléskor/ a magyar szülők gyermekeiknek az anyanemzet keretén belül is divatos vagy hagyományos utóneveket adták. Így a férfiaknál a leggyakoribb utónevek az István, József, Ferenc, János, Lajos; a nőknél pedig a Mária, Ilona, Katalin, Anna, Rozália.

Az 1946--65-ig született személyek száma 94. Ezek utóneve közül 52 férfinév és 42 női név -- utónév. Az 52 férfi 22 féle utóneve közül 14 csak egyszer fordul elő, kétszer 1 név, 3 háromszor, 1 ötször, 1 hatszor, 1 hétszer és 1 kilencszer. A 47 nő 27 féle utónevet visel: 18 közülük csak egyszer fordul elő, 3 kétszer és 6 háromszor.

Férfinév				Női név			
Sor- sz.	Utónév	Meg- terh.	o/o	Sor- sz.	Utónév	Meg- terh.	o/o
1.	Ferenc	9	17,30	1.	Anna	3	7,14
2.	István	7	13,46	2.	Erzsébet	3	7,14
3.	József	6	11,53	3.	Gizella	3	7,14
4.	László	5	9,61	4.	Irma	3	7,14
5.	Géza	3	5,76	5.	Mária	3	7,14
6.	János	3	5,76	6.	Rozália	3	7,14
7.	Lajos	3	5,76	7.	Ilona	2	4,76
8.	Ignác	2	3,84	8.	Katalin	2	4,76
9.	Ágoston	1	1,92	9.	Olga	2	4,76
10.	Alajos	1	1,92	10.	Ágota	1	2,38
11.	Antal	1	1,92	11.	Aranka	1	2,38
12.	Árpád	1	1,92	12.	Drágica	1	2,38
13.	Dezső	1	1,92	13.	Etel	1	2,38
14.	Drágo	1	1,92	14.	Éva	1	2,38
15.	Endre	1	1,92	15.	Gabriella	1	2,38
16.	György	1	1,92	16.	Irén	1	2,38
17.	Jenő	1	1,92	17.	Jozefa	1	2,38
18.	Károly	1	1,92	18.	Klára	1	2,38
19.	Sándor	1	1,92	19.	Májda	1	2,38
20.	Tibor	1	1,92	20.	Margit	1	2,38
21.	Viktor	1	1,92	21.	Náda	1	2,38
22.	Vilmos	1	1,92	22.	Piroska	1	2,38
				23.	Szlávica	1	2,38
				24.	Teréz	1	2,38
				25.	Valéria	1	2,38
				26.	Zdenka	1	2,38
				27.	Zsuzsanna	1	2,38

Az 1964—65-ig terjedő időszakban a murántúli magyarság névadásában csak akkor jelentkeznek a változások az előzőekhez kifejtettekkel szemben, amikor az új, szocialista életforma megteremtésében együtt küzdöttek vállalva az itt élő szlovénok és magyarok, akarva-akaratlan is lerombolva azoknak a nyelvgtátló körülményeknek a hatását, amelyek akadályozói voltak, hogy a két nyelv egymásra hatása kölcsönösen gazdagítsa vagy rombolja egymást.

A felszabadulás utáni húsz év elég volt ahhoz, hogy elinduljon egy olyan népi-nemzetiségi, nyelvi-művelődési egymáshoz közeledő, de egymásra erősen ható folyamat, amely aztán már az itt élő magyarság névadásában is változásokat idézett elő. Amíg előtte ismeretlen volt a magyar szülők körében az idegenes hangzású, nem magyaros név, ebben az időszakban már jelentkeznek a vegyesházasságok következtében a szlovén nevek adása is. Elszórtan bár, de Alsólakos utónévanyagában is megtaláljuk a Drágica /Dragica/, Jozefa /Jožefa/, Májda /Majda/, Szlávica /Slavica/, Zdenka stb. utóneveket. Ez jellemző egyébként Muravidék többi magyar falujának lakosságára is. Mindezek ellenére még mindig a legdivatosabb vagy inkább legmegszokottabb utónevek a férfiaknál a Ferenc, István, József, László, Géza; a nőknél pedig az Anna, Erzsébet, Gizella, Irma, Mária, Rozália.

Az 1966-tól született személyek száma 64. Ezek utóneve közül 29 férfinév és 35 női név. A 29 férfi 24 féle utóneve közül csak öt fordul elő kétszer, a többi pedig csak egyszer. A 35 nő 25 féle keresztnévet visel. Közülük 17 csak egyszer fordul elő, 6 kétszer és kettő háromszor.

Férfinév				Női név			
Sor- sz.	Utónév	Meg- terh.	o/o	Sor- sz.	Utónév	Meg- terh.	o/o
1.	Árpád	2	6,89	1.	Rozália	3	8,57
2.	Dániel	2	6,89	2.	Zsuzsanna	3	8,57
3.	Ferenc	2	6,89	3.	Alexandra	2	5,71
4.	Róbert	2	6,89	4.	Aranka	2	5,71
5.	Tibor	2	6,89	5.	Brigitta	2	5,71
6.	Attila	1	3,44	6.	Gyöngyi	2	5,71
7.	Deán	1	3,44	7.	Klaudia	2	5,71
8.	Géza	1	3,44	8.	Manuella	2	5,71
9.	György	1	3,44	9.	Adél	1	2,85
10.	István	1	3,44	10.	Andrea	1	2,85
11.	János	1	3,44	11.	Dánica	1	2,85
12.	Jenő	1	3,44	12.	Emília	1	2,85
13.	Krisztián	1	3,44	13.	Erika	1	2,85
14.	Lajos	1	3,44	14.	Éva	1	2,85
15.	László	1	3,44	15.	Inez	1	2,85
16.	Manfréd	1	3,44	16.	Ibolyka	1	2,85
17.	Milán	1	3,44	17.	Izabella	1	2,85
18.	Ottó	1	3,44	18.	Jázmin	1	2,85
19.	Rudolf	1	3,44	19.	Jozsica	1	2,85
20.	Szandi	1	3,44	20.	Kornélia	1	2,85
21.	Szebasztián	1	3,44	21.	Mateja	1	2,85
22.	Szilveszter	1	3,44	22.	Melitta	1	2,85
23.	Tilen	1	3,44	23.	Mónika	1	2,85
24.	Volfram	1	3,44	24.	Renáta	1	2,85
				25.	Szandra	1	2,85

Az 1966-tól napjainkig terjedő időszakban a murántúli magyarság névadási szokásában lényeges változások történtek. Ezek a változások most már nem politikai tartalmúak, hanem maga a szocialista közösségi életforma hozta létre őket. A falu lakossága zömében most már az ipari-gazdasági központokban dolgozik, az ún. napi és időszakos migráció, valamint a külföldi idény-

munka /főleg Ausztriában és Németországban/ lényeges változtató-tényező a Muravidéken élő magyarság névadási szokásában, s ez a névdivat gazdagodását eredményezte oly formán, hogy sokkal több és változatosabb utónevet adnak a szülők /a magyarok is/ gyermekeinek.

Persze egy kis falu utóneveinek megterheltsége még nem adhat általános képet, amit esetleg törvényszerűnek is elfogadhatunk, de elég ahhoz, hogy a jelenségre felhívja a figyelmet, hogy rögzítse ezeket a névváltozásokat. Ezért tüzetesebb feldolgozásra vár még az általam már összegyűjtött 20 falu személynévanyaga. Ha ezt sikerül belátható időn belül elvégezni, akkor tisztább képet nyerhetünk a murántúli magyarság névanyagának, névdivatjának jelenlegi állapotáról. De ebből a kevés adatból is -- no meg a nem adatolt névadatból is -- kiderül annyi, hogy a muravidéki /alsólakosi/ magyarság névadószokásából eltűntek a túlsúlyban lévő megszokott utónevek, mint az István, József; Mária, Katalin, Anna, s helyükbe mások, idegen hangzású, sőt idegen eredetű utónevek kerültek; pl. Dániel, Róbert, Alexandra, Klaudia, Manuella stb.

2. A személynevek gyűjtésével és feldolgozásával kapcsolatos nehézségek, gondok. -- Az utóbbi néhány év névanyagát vizsgálva megállapíthatjuk, hogy a Szlovén Szocialista Köztársaság kétnyelvű területén élő magyar nemzetiség gyermekeinek csak elvétve adják azokat a magyar, illetve magyaros neveket, amelyek a leggyakrabban fordultak elő a múlt névdivatszokásában, s helyettük idegen hangzású vagy idegen eredetű utóneveket adnak; pl. Deán /Dejan/, Krisztián /Krisztjan/, Szebasztián /Sebastjan/, Szandi /Sandi/; Andrea, Inez, Izabella /Izabel/, Jázmin /Jasmina/, Mónika /Monika/, Szandra /Sandra/ stb. Tehát a murántúli magyarság névadási szokásaira, névdivatjára erősen hat már a szláv és a germán névdivat. Ebből azonban a magyar gyűjtőre és feldolgozóra nem kis nehézségek hárulnak. A továbbiakban ezekből mutatok be néhányat.

Már a személynevek gyűjtése előtt el kellett döntenem, hogy a vegyes lakosságú területen, az ún. kétnyelvű területen, ahol már évszázadok óta együtt élnek a magyarok és a szlovének,

milyen szempontok szerint végezzem a gyűjtést. Maga a személynévhasználat, a névdivat is magában hordoz olyan tartalmi, nyelvi és egyéb nehézségeket, amelyek megnehezítik az egyébként sem könnyű feladatot, hogy csak az említőnevek hangulati-eredeti problémájára utaljak. Először is el kellett döntenem, hogy a személynevek vizsgálatakor a kétnyelvű területen élő lakosság közül /szlovének, magyarok, más nemzetiségűek/ kikre terjedjen ki a gyűjtés: csak a magyar nemzetiségi lakosságra, a tiszta magyar családokra, a vegyes lakosságú családok mely tagjaira, a szülőkre vagy a gyerekekre is, a faluközösségben élő, de már teljesen beilleszkedett szlovénekre, a más nemzetiségűekre stb. Ezeket a dolgokat azért kellett már előre tisztáznom, hogy a gyűjtéskor az adatközlők információit kellően osztályozhassam, értékelhessem.

Másodszor nagy gondot okozott a magyar nemzetiségű lakosság számának /személyének/ a megállapítása. Az anyakönyvi lapokon /Matični listi/ és a családi lapokon /Družiniski listi/ eléggé hiányos bejegyzések vannak a nemzetiségiéket illetően. A nyelvismeret hiánya, a nemtörődömség vagy célzatosság eredménye-e? -- de az anyakönyvi lapokon és a családi lapokon a személyek teljes neve /vezeték- és utóneve/, valamint minden reájuk vonatkozó bejegyzés /adat/ szlovénül van általában, s ezért nem tudtam megállapítani nagyon sok személy esetében, hogy magyar-e vagy szlovén-e az illető. Az igazat megvallva, sokszor csak az ösztönömrre, nyelvérzékemre és szűkebb hazám lakosságának ismeretére támaszkodhattam csupán az adatok kiírásánál. Adatközlőim segítségével aztán fény derült nagyon sok furcsaságra. Pl. a családi lapon feltüntetett Čuka Janez, akit én Csuka Jánosnak jegyeztem fel, és magyarnak, faluközössége szlovénnek tart, és ő maga is szlovénnek vallja magát, illetve a szlovénül bejegyzett Gerenc̆er Štefan-ról, Baligač Franc-ról, Štefanec Marija-ról, Jaklovič Melita-ról, Picko Helena-ról kiderült, hogy ezek magyarok, magyarul beszélnek, s írják is nevüket pl. Gerencsér István, Baligács Ferenc, Stefanec Mária, Jáklovics Melita és Pücko Ilona.

Gyűjtésemkor nem törekedtem arra, hogy a faluközösségen belül elhatároljam a különböző nemzetiségű lakosságot, csak azoknak a személyeknek a nevét hagytam ki a feldolgozásból, akikét a magyar nemzetiség nem használja, nem ismeri. Igaz, hogy dolgozatomban, gyűjtésem elsődleges célja a magyar személynevekre, illetve említőnevekre szorítkozik főleg, de ha már a magyar nemzetiség tagjai befogadták a másik nemzet vagy nemzetiségek képviselőjének nevét a mindennapi élet használatába, jogosnak tartom, hogy ezeket is hasonló módon kell feldolgozni, mint a magyar neveket, beleillesztve a magyarok névhasználati rendszerébe a kétnyelvű területen -- Muravidéken.

Továbbá gondot okozott a személynevek /családnevek és utónevek/ lejegyzése, írásmódjának rögzítése. A magyarok nevét természetesen a magyar helyesírás szerint írtam le, magyarul, de mi legyen a vegyes házasságokban született gyermekek nevének írásmódjával akár a vezeték- akár az utónév írásáról is van szó; a szlovén vagy a más nemzetiségű személyek nevének írásmódjával? Sajnos, magam sem mertem eldönteni, egységes álláspontra helyezkedni ebben a dologban. Időszűke miatt nem tanulmányoztam át a Magyarországon kiadott személynévvizsgálatról született munkákat, s így nem tudom, hogy a különböző nemzetiségiek közül, akik természetesen megtartották személynévük /vezeték- és utónevük/ eredeti írásmódját nemzetiségüknek megfelelően, hányan és hányan írják le azt, vagy egyáltalán írják-e azokat saját nemzetiségük nyelvén pl. a Rába menti Andrej Novak, a magát még mindig horvátnak valló Ostojić Vjekoslav, a szerb Stojanović Miodrag vagy a német Johann Müller stb. személyneveket hogyan anyakönyvezték Magyarországon; megtartották-e e nevek teljes formában történő eredeti írásmódját pl. Andrej Novak, Ostojić Vjekoslav, Stojanović Miodrag, Johann Müller, vagy csak a vezetéknevet írják eredeti módon pl. Novak András, Ostojic Vékoszláv, Stojanovic Miodrag, Müller János, vagy a teljes nevet magyarosan írják pl. Novák András, Osztojics Vékoszláv, Sztojánovics Miodrag és Müller János?!

Ha kezembe veszem LADÓ JÁNOS Magyar utónévkönyvét, rögtön látom, hogy Magyarországon a nevek kiválasztásának és anyakönyvezhetőségének ma egészen mások a lehetőségei, mint nálunk Szlovénban, gyűjtőterületemen.

Először is nálunk nincsenek annyira kötött rendeletek a személynevek, illetve az utónevek anyakönyvezhetősége terén. Nem ritka eset, hogy míg Magyarországon az Árpád, Ferenc, Ilona, István, József, Rozália stb. utóneveket csak ilyen alakban anyakönyvezhetik, addig nálunk ezeket az utóneveket Árpus, Ferike, Ilus vagy Ili, Pisti vagy Pityu, Józsi, Rózsi vagy Rozika stb. névalakban is anyakönyvezhetik, anyakönyvezték.

Mit tegyen tehát a személynévgyűjtő, ha támaszkodni akar éppen ezekre a dokumentumokra /anyakönyvi lap, családi vagy háztartási lap stb./? Én dolgozatomban mellőztem a becenevek számtalan változatát, s minden utónevet a LADÓ JÁNOS-féle Magyar utónévkönyv névanyaga szerint írtam le, persze csak azokat, amelyek abban szerepelnek. Van ugyanis több olyan utónév gyűjtőterületemen, amelyek szlovének vagy más eredetűek, de én ezeket magyarosan írtam le.

Amikor az Őrség jugoszláviai területén végeztem gyűjtőmunkát -- nyolc magyar nemzetiségű faluban /Csekefa: Čiklčkaves, Domonkosfa: Domanjševo, Hódos: Hodoš, Kapornak: Krplivnik, Kisfalu: Pordašinci, Pártosfalva: Prosenjakovci, Szentlászló: Motvarjevci, Szerdahely: Središče/ gyűjtöttem az említőneveket --, mint minden személynevet, a vezeték- és utónevet a becézés és ragadványnevet a magyar személynévírási szokásoknak megfelelően írtam, még akkor is, ha a név viselőjéről kiderült vagy tudtam, hogy nem magyar nemzetiségű. Most utólag úgy vélem, ez az eljárás nem a legelfogadhatóbb sem a vezeték- sem az utónevek írásmódjánál. A murántúli kétnyelvű területek közigazgatási-ügyintézési gyakorlatában most már elfogadott a köztudatban is, hogy a szlovének nevét szlovénul, a magyarokét magyarul, vagy a németekét németül, az olaszokét olaszul stb. illik írni; vagyis nem Joha Ludvik, Vereš Karel, hanem Gyoha Lajos, és Vörös Károly.

Az új személyi igazolványok kiadásakor elég volt, ha az illető személy az űrlapot magyarul töltötte ki, magyarul írta le a nevét, ezzel is igazolva nemzetiségi hovatartozását. Persze, vannak kivételek is, akiknek "mindegy", hogy hogyan írják a nevüket.

Az említőneveknél -- a szólító- és ragadványneveknél -- egészen más a helyzet. Ezeket a névalakokat csak úgy jegyezhetjük le, ahogyan azok egy közösségen belül élnek; identifikálnak.

Tehát most már illő, hogy föltegyem a kérdést talán magamnak, vagy a névtudományban sokkal jártasabb szakembereknek is, hogyan írjuk az általam is vázolt vagy hasonló esetekben, ~~has~~ személynévvizsgálat magyar aspektusból történik?! Hagyjuk meg a nevek változatlan, eredeti írásmódját, vagy írjuk magyarosan, bár nem mindegy, hogy a különböző tudományos vagy gyűjtőmunkákban hogyan írjuk le a Muravidéken élő magyarok és szlovének személyneveit, akik egy közösségben élnek? Az minden esetre hiba lenne, ha a magyarok nevét szlovénül vagy a szlovének nevét magyarul írnánk le. Nálunk elfogadhatatlan, nemzeti-nemzetiségi, sőt politikai problémákat idézne elő, ha pl. a Sobočan Štefan, Vuk Franc, Ftičar Sebastijan stb. helyett Szobrcsán István, Vuk Ferenc, Fticsár Sebestyén stb. névalakokat írnánk, de a Muravidéken élő öntudatos nemzetiségű magyarok sem vennék jónéven, ha eredeti -- alkotmánnyal is biztosított -- magyar személynevéket szlovénésítenék el, pl. Gyoha Lajos, Vörös Aranka, Tóth Imre, Gaal László stb. helyett Joha Ludvik, Vereš Zlata, Tot Mirko, Gal Ladislav stb. névalakokat írnának.

Véleményem szerint ezekre a jelenségekre /nyelvi-névadási tényekre/ nagyon oda kellene figyelni, megállapodni valamilyen rendszerben, szabályokban, legalábbis a kétnyelvű és a többnyelvű területeken, ahol bármilyen gyűjtőmunkát is végzünk a névtannal kapcsolatban.